LÁMPÁS

Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? (Zsolt 27,1)

Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja - VI. évfolyam 1. szám 2007. tavasz

Dsida Jenő: Nagycsütörtök

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést
jeleztek és a fullatag sötétben
hat órát üldögéltem a kocsárdi
váróteremben, nagycsütörtökön.
Testem törött volt és nehéz a lelkem,
mint ki sötétben titkos útnak indult,
végzetes földön csillagok szavára,
sors elől szökve, mégis szembe sorssal
s finom ideggel érzi messziről
nyomán lopódzó ellenségeit.
Az ablakon túl mozdonyok zörögtek,
a sűrű füst, mint roppant denevérszárny,
legyintett arcul. Tompa borzalom
fogott el, mély állati félelem.
Körülnéztem: szerettem volna néhány
szót váltani jó, meghitt emberekkel,
de nyirkos éj volt és hideg sötét volt,
Péter aludt, János aludt, Jakab
aludt, Máté aludt és mind aludtak...
Kövér csöppek indultak homlokomról
s végigcsurogtak gyűrött arcomon.

„... Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, de a szomorúságtól alva találta őket.” **(Lk 22,44-45)**

Ismeritek?
...
Nem. Nem ismerhetitek. Ilyen verejték nálatok nincs.
Van a konditeremben: frissítő mozgás nyomán, de azt elnyomja a dezodor.
Van még a kemény munkától is, amiért a pénzt kapjátok. Az viszont érthetően csak annyi lehet, amennyi az érte kapott bér. *„Mert a béres, az csak béres, és nem törődik a juhokkal.” (Jn 10,13)*
Van valaki, aki törődik. Övé ez a verejték. Nagycsütörtök, nagypéntek, húsvét és az egész böjti idő ennek a szeretetnek az átélésére segítsen minket!

A VÍRUS ~ *ismeretlen szerző* ~

Vége a napnak. Hazafelé mész a kocsiddal. Bekapcsolod a rádiót. A recsegő adáson keresztül hallasz egy kis faluról, valahol távol Indiában, ahol a falu három lakója váratlanul és nagyon furcsa módon meghalt. Valami olyan influenza okozta a halálukat, amiről még soha senki nem hallott. Igazából nem is influenza, és tulajdonképpen csak három emberről van szó. Néhány orvos útban van, hogy kivizsgálják a dolgot.

Aztán vasárnap a rádióban újabb híreket hallasz. Most már nemcsak három emberről van szó, hanem harmincezerről, és most már a tévé is foglalkozik a témával. Egy olyan különleges járványról van szó, amilyennel még eddig nem találkozott az emberiség.

Hétfő reggel, mire felkelsz, már minden újság vezércikke ez a történet. Most már nemcsak India, de Pakisztán, Afganisztán és Irán is megfertőződött, és mielőtt észbe kaphatnál, már mindenhol erről beszélnek. Az elnök tartott valami beszédet, amelyben elmondta, hogy ő is és a kormányban mindenki reménykedik, hogy minden rendbe jön. De mindenki elmélázik egy kicsit a bejelentésen, hogyan tudjuk távol tartani magunktól mindezt?

És ekkor Franciaország elnöke Európát sokkoló bejelentést tesz közzé: lezárják a határaikat. Bármely érintett országból érkező repülőjáratra érvényes a zárlat, vagyis nem szállhatnak le a gépek az ország területén. A hír hallatán kiver a verejték, és lefekvés előtt kicsit tovább nézed a CNN nemzetközi műsorát. Akkor egy tudósító bejelenti, hogy egy férfi Párizs egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzától. Tehát megérkezett a vírus Európába is. Mindössze annyit tudnak róla, hogy amikor kiüt rajtad a betegség, tulajdonképpen már egy hete lappangott benned. Aztán négy napig hihetetlenül rossz állapotba kerülsz, különféle tünetekkel, majd meghalsz.

Anglia lezárja határait, de túl későn. Kedden reggel az Egyesült Államok elnöke a következő bejelentést teszi: „A nemzet biztonságának érdekében minden repülőjárat Európába és -ból, valamint Ázsiába és -ból törölve.”

Négy napon belül az egész ország kimondhatatlan félelembe merül. Az emberek arról beszélnek, hogy mi lesz, ha a mi országunkat is eléri.

Szerda este valaki a parkolóból lélekszakadva ront be a terembe: „Kapcsoljátok be a rádiót, kapcsoljátok be a rádiót!” Mindenki feszülten figyel a kis hangszóróból jövő bejelentésre: megtörtént a legrosszabb, amire számítani lehetett: két nő New York állam egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzában. Órákon belül végigsöpör ez a valami az egész országon. Emberek ezrei dolgoznak éjjel-nappal, hogy megtalálják az ellenszert. De semmi nem bizonyul hatásosnak.

Váratlanul érkezik a hír: megfejtették a rejtélyt. Megtalálták az ellenszert! De az elkészítéséhez egy olyan valakinek a vére kell, aki még teljesen tiszta. Az egész ország felnőtt lakosságát felszólítják, hogy mindenki menjen el a városi kórházba, hogy a vértípusát ellenőrizhessék. Mindössze ennyit kérnek az emberektől. Természetesen, amikor pénteken, késő este a kórházhoz értek, már a parkolóban kígyózik a sor. Nővérek és orvosok rohangálnak, szúrják meg sorra a várakozókat és címkézik a kémcsöveket. Aztán oda-

érnek hozzád és családodhoz, és tőletek is vért vesznek. Fiad, aki még kiskorú, ragaszkodik hozzá, hogy ő is vért adhasson. Arra kérnek, maradjatok a parkolóban, és csak ha halljátok a neveteket, hogy hazamehettek, akkor induljatok el.

Hirtelen egy fiatal férfi rohan ki a kórházból ordítva. Egy nevet kiabál és egy kórlapot lebegtet. A fiad megrángatja a kabátod ujját:

- Apu, az én nevemet kiabálja.

És mielőtt bármit tehetnél, megragadják a fiadat.

- Egy pillanat! Álljon meg! - kiáltasz rá, mire azt válaszolják:

- Semmi baj, minden rendben van. A vére teljesen tiszta. Szeretnénk megbizonyosodni róla, hogy nem fertőzött. Úgy tűnik ugyanis, hogy megfelelő a vértípusa.

Öt feszült perc múlva sírva és egymást ölelgetve jönnek ki az orvosok és a nővérek. Néhányan még nevetnek is. Az elmúlt egy hét alatt ez az első alkalom, hogy valakit nevetni látsz. Egy idősebb orvos ekkor odalép hozzátok, és azt mondja:

- Köszönjük, uram. A fia vére tökéletes. Tiszta és hibátlan. Most már elő tudjuk állítani az ellenszert. Ahogy a hír elkezd terjedni, a parkolóban álló tömeg egyre hangosabban örvendezik, imádkozik, sír és nevet. De aztán az ősz orvos feleségedet és téged félrevon:

- Beszélhetnék önökkel egy percre? Nem vettük észre, hogy a donor kiskorú, ezért szükséges, hogy aláírják ezt a beleegyező nyilatkozatot.

Elkezded aláírni, de aztán észreveszed az üresen hagyott leveendő vérmennyiség rubrikáját.

- M-m-m-mennyi vért vesznek le tőle?

És ekkor az idős orvos mosolya eltűnik.

- Nem tudtuk, hogy egy kisgyermek lesz. Nem voltunk rá felkészülve. Az összes vérére szükségünk lesz.

Megdöbbenve válaszolsz:

- De-de... ezt maga nem értheti! Ő az egyetlen fiam!

- Mi a világról, az egész emberiségről beszélünk! Kérem, írja alá! Mindre szükségünk van.

- Nem lenne megoldható, hogy vérátömlesztést kapjon?

- Ha lenne tiszta vérünk, akkor kaphatna. Kérem, aláírná?

Tompa csöndben aláírod. Aztán megkérdezi az orvos:

- Szeretnének néhány percre bemenni hozzá, mielőtt elkezdjük?

Oda tudsz menni? Oda tudsz menni, ahol a fiad az asztalon ül, és azt kérdezi:

- Apa? Anya? Mi történik itt?

Meg tudod fogni a kezét, és azt mondani neki:

- Fiam, nagyon szeretünk téged, és soha nem hagynánk, hogy valami olyan történjen veled, ami elkerülhető, érted?

El tudsz menni? Ki tudsz úgy menni a szobából, hogy közben hallod fiadat, amint azt kérdezi:

- Apa? Anya? Apa? Miért, miért hagytok el?

És aztán a következő héten, amikor a fiad temetése van, néhányan átalusszák az alkalmat, és vannak, akik el sem jönnek, mert más dolguk van, vagy vannak, akik eljönnek ugyan, de csak egy mesterkélt mosolyt erőltetnek az arcukra, hogy úgy tűnjön, fontos nekik az egész.

Vajon nem akarnál felugrani, és azt mondani: *ELNÉZÉST! A FIAM ÉRTED HALT MEG! HÁT ENNYIRE NEM ÉRDEKEL? EGYÁLTALÁN JELENT EZ NEKED VALAMIT?!*

Vajon Isten is nem ezt szeretné mondani ezekben a napokban? *„A FIAM ÉRTED HALT MEG! SZÁMÍT EZ NEKED VALAMIT? HÁT NEM ÉRTED, HOGY NEKEM ENNYIRE FONTOS VAGY?”*

LUTHER MA IS IDŐSZERŰ FELTÁMADOTT

„Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!”

Rendkívüli és hallatlan ige, melyet ésszel felfogni soha, hanem csak hinni lehet, hogy Krisztus halott és mégis él. Úgy halott, hogy benne a halál hal meg minden hatalmával egyetemben. Mindez pedig vigasztalásunkra szól, hogy higgyük és megértsük: a halál elvesztette minden hatalmát. Mert lám egyszer találtatott Valaki - örök hála érte Istennek -, kit a halál épp úgy előfogott és megfojtott, mint más halandót, ámde a nagy tusában maga a halál kénytelen meghalni, a megölt Krisztus pedig győz örök életre.

Éppen így győzte le Krisztus a bűnt is. A saját személyében Krisztus *igaz* volt, csak mert mások bűnét vette magára, lett bűnössé. Ezért támad rá a bűn. S Ő eltűri, hogy megragadják, s keresztre hurcolják. Meghal, mintha maga követett volna el halálos bűnt. De a másoktól magára vett *idegen* bűn alatt oly tiszta szentség rejtőzött, hogy a bűn nem tudta azt legyőzni. Krisztus testében tehát a bűn is meghalt.

Az ördög is meg akarta mutatni Krisztuson a hatalmát. Minden erejét latba veti, hogy legyűrje. De túlerőre talál, amellyel nem bír.

Három ellenség támad rá egyszerre. Halál, bűn és ördög. S íme, mindhárom ellensége lábánál hever. E dicső győzelmet ünnepeljük ma. Minden erőnk abban van, ha Krisztus húsvéti győzelmét csakugyan a szívünkre vesszük és rendíthetetlenül hiszszük.

Koporsó, hol vagyon fullánkod?
Halál, hol a te hatalmad?
Óh, légyen a nagy Isten áldott
Aki adott diadalmat.
Óh, nagy diadalmat adott:
Az Úr Jézus föltámadott!

Luther Márton

VALLÁSISMERET

Buddha és a buddhizmus hatása a későbbi korokban

Buddha maga is a harcos rendből származott, nem ismerte el a brahman rend felsőbbrendűségét és előjogait, általában elvetette a rendiség korlátozásait, s azt hirdette, hogy a kitaszított, legnyomorultabb ember előtt is nyitva áll a legmagasabb fejlődés lehetősége. Szeretetet, igazságot, békességet tanított, tehát az emberi egyenlőség és testvériség első hirdetője volt. Örökkévaló istenséget nem ismert el, egyedül az emberi értelemre, a belátó, megismerő gondolkozásra alapította a szellemi-lelki fejlődésre való törekvést. Buddha tana gyorsan terjedt, és az i. e. III. század közepén, amikor Nagy Asóka császár csaknem egész Indiát egyesítette jó szándékú és bölcs uralma alatt, és ő maga is buddhistává lett, India-szerte első helyre került a régi brahmanizmussal szemben. A brahmanok és a régi rendhez ragaszkodók elszántan küzdöttek az új tan ellen. Ám nem alkalmazhattak erőszakos eszközöket, mert a hagyományos bölcselet és az általános felfogás Indiában, sőt a brahmanizmus legmagasabb rendű tanításai – például az Upanisadok és a nagy tiszteletben álló Bhagavad-Gítá – sem ismerték el az *egyedül igaz vallás* fogalmát, hiszen ismételten leszögezték, hogy az *igazság egy, de számtalan út vezet feléje*. A buddhizmus lényegesen átalakította az indiai életszemléletet, jóllehet Buddha nem tagadta meg az ősi alapelveket, az újraszületések és a sorsmeghatározó tettkövetkezmények tanát. A buddhizmus nagy előretörését igyekeztek azután a bráhman papok ellensúlyozni azzal, hogy a hagyományos tiszteletben álló Visnu-hit regekincsébe a nyolcadik és az utolsó megtestesülés közé mintegy becsempészték Buddha alakját is. Természetesen eltorzították a jelentőségét, s a következőképpen állították be: „Kilencedik megtestesülésében Visnu Buddha alakjában született a Földre, hogy szándékosan megtévesztő tanításaival összezavarja a hitetlenek vagy a tétovázó, lanyha hitűek elméjét, s ezzel pusztulásba döntse az istenek ellenségeit.” Ez a legenda nagyobb jelentőséget kapott, amikor – az időszámítás V. századától kezdve – a buddhizmus, amely időközben Ázsia nagy részében elterjedt, szülőföldjén, Indiában hanyatlóra fordult. Ugyanis Buddha eredeti, egyszerű és tiszta tana az évszázadok folyamán elhomályosult, a buddhizmus szervezett vallásfelekezetté lett, nagymértékben átalakult, igen sok elemet átvett a brahmanizmustól, és számtalan istenséggel népesítette be a képzeletvilágát. Az egykor még szegénységben élő szerzetesek jómódra tettek szert, gazdag kolostorokban éltek, és elvesztették bensőséges kapcsolatukat a néppel. Ez elősegítette a brahmanista „ellenreformáció” sikerét, annál is inkább, mert időközben a brahmanizmus maga is módosult, sok becses elemet átvett a buddhizmustól, és megújhodott, úgyannyira, hogy a IX-X. század között India nagy részéből kiszorította a buddhizmust, amelynek utolsó indiai maradékát a XIII. században bekövetkezett mohamedán hódítás semmisítette meg.

Buddha halála után, majd a buddhista vallásrendszer kialakulásának folyamán Buddha valóságos alakjának és éltének emléke elmosódott; legendák, regék rakódtak köréje, tele csodálatos és meseszerű eseményekkel. A buddhista legendák és regék egész irodalommá dagadtak, Ázsia buddhista területein meghonosodtak, sőt Indiában is fennmaradtak. Emlékét a korai keresztény hagyomány is megőrizte: az ő történetéből született Barlám és Jozafát legendája, mely olvasható *Jacobus deVoragine* szentekről szóló 13. sz-i gyűjteményében, a *Legenda Aurea*-ban.

Cser Ákos

Tatár Lajosné: Tavaszvárás

Hajnali trilla pacsirta hangja, napozni fut a barna hangya.
Rügyfakadás bizsergető zsongás, repkedő méhraj lepkecsapongás.
Virágzó fákon porzik az élet.
Bibeszálon ringadozó méhek.
Gyümölcsöt ígér a napsugár, a fagytól retteg virág és bogár.
Ezüstszárnyon illatfelhő lengedez.
Tavasztündér tarsolyából kiereszt, bódítóan hat szétterül a tájra, ágazik bogazik a szerelem fája.
Hívogat a föld meleg párnája, a kék egű fényes palotába.
Szerelmünk új életet fakaszt, ezért várjuk a gyönyörű tavaszt.
Az örök mozgás az élet adója, a makro és mikrovilág húrja.
A Teremtő kezéből hajt élő virágot, emberi kéztől bimbót nem hozhatót.
Tudni akarod a teremtő titkot?
Ne akard magadnak, amit Isten megtiltott.
Halhatatlanságunk a Földön elveszett, már csak Istennél keresheted!

HAZAI VENDÉGEINK

Emlékképek két évtized távlatából

Amikor az ember olyan felkérést kap, hogy fogalmazza meg egykori – több évtizeddel korábbi – emlékeit valamivel kapcsolatban, érezhető közelségbe kerül számára az idő múlása. Ezzel én sem voltam másképpen. Örömmel fogadtam a felkérést az útra bocsátó gyülekezetemmel kapcsolatos érzéseim megírásra, de amikor végig kellett gondolnom a sok évvel ezelőtt kapott benyomásokat, nehéz volt neki kezdeni. Emlékképek villannak fel bennem, és súlyos teherként nehezedik rám az a tudat, hogy amit írok, az már történelem. Nehezíti helyzetemet még az is, hogy amikor igazán bekapcsolódhattam volna a gyülekezet rendszeres lelki – mindennapi – hitéletébe, akkor elkerültem Tatabányáról…

Gyakorló lelkészként – egy-egy keresztelés előtt a beszélgetésnél – gyakran szembesültem azzal a látszólagos ténnyel, miszerint emberi ésszel nézve elképzelhetetlen volt remélni, hogy a felnövekvő kisgyermekből majd komoly hívő gyülekezeti tagunk lesz. De az ilyen kísértő gondolatok alkalmával a saját életem példája segített. Rá kellett csodálkoznom, hogy én vagyok az élő példa arra, hogy ez nem így van. A szülőket, keresztszülőket, körülményeket vizsgálgatva soha nem szabad ítélkeznünk, hiszen Istennél minden lehetséges. Éppen a keresztség ad bizonyosságot arról, hogy az ő kezében vagyunk, és ő már akkor dönt mellettünk, amikor mi egy pólyába csomagolva még nem sok mindenre vagyunk képesek.

Tatabányán születtem, majd 1966 augusztusában – kéthónapos koromban – megkereszteltek a nagybörzsönyi evangélikus templomban, apai nagyszüleim gyülekezetében. A keresztelő lelkész, ifjabb Dedinszky Gyula bizonyára bennem sem a potenciális utódját látta, hiszen másnap hazavittek Tatabányára, a szocializmus egyik fellegvárának kikiáltott iparvárosba. Itt a lelkészek munkája nyomán a gyülekezeti élet kovászként volt jelen, de egyfajta gettóban hagyták csak őket dolgozni. Például a tízéves általános iskolai osztálytalálkozómon, 1990-ben – már teológusként – hallottam egykori osztályfőnökömtől, hogy lett volna hitoktatás a város iskoláiban a törvény szerint, csak éppen senki nem jelentkezett rá…

Valaki, egy nagyobb hatalom viszont figyelte életemet, sorsomat és egykor, a keresztelésemkor tett ígéretét – miszerint ő már akkor döntött mellettem – megismertette velem. Ekkor, egy kis kerülő úton keresztül, Ősagárdon és Bokodon át úgymond rácsodálkozhattam, hogy Tatabányán is él egy kis evangélikus gyülekezet, amelybe hazatalálhattam. Jó volt akkor, 18 éves fejjel tudni, hogy hitemmel nem lebegek valahol ég és föld között, hanem tartozom valahová, az evangélikusok nagy családjába.

Az első benyomásom, a leginkább belém vésődött emlék, ami végigkísérte formálódó hitemet – és még ma is magam mögött érzem –, az a lelkészcsalád, a Labossa család befogadó őszinte szeretete (volt). Amit otthonukban megtapasztaltam és átéltem, azt igyekeztem családommal én magam is megvalósítani lelkészi szolgálatomban. Megtapasztalhattam, micsoda missziói erő rejlik ebben a befogadó szeretetben. Mert a szeretet nem keresi a maga

hasznát, kiűzi a félelmet, és itt kaptam meg azt a bátorítást, hogy egyáltalán felmerüljön bennem a lelkészi szolgálatra való készülés gondolata. Amikor ezt Lajos bácsinak megemlítettem, – hozzátéve, hogy egyébként hamarosan elvisznek katonának – ő azt a bölcs tanácsot adta, hogy legyen próbaidő számomra a katonaidő.

A gyülekezet tagjaival való kapcsolatom és találkozásom is megleptek, hiszen úgy fogadtak, mintha közöttük nőttem volna fel. Ezáltal a gyülekezet a templomot második otthonommá tette. De ez – amint már jeleztem – sajnos nem tartott sokáig, hiszen 1986. februárjában, a 20. életévemben járva bevonultam Tatára katonának, és ezzel el is kezdődött az elszakadás szülővárosomtól. A seregben híradós ezredírnok lettem, és – az akkor már egyre omladozó államhatalom egyik szolgája – a párttitkár mellett (mint Mózes a fáraó udvarában) távol a fegyverektől készültem a teológiára. A próbaidő számomra útmutatássá is vált. Néhány hónappal a leszerelés előtt felvételiztem, így még le sem szereltem, már teológus lettem.

Az emlékképeim között fontos helyet kap még az, ahogyan az ökumenét igyekeztek megélni a város lelkészei és a gyülekezetek tagjai. A kis létszám miatt például kezdetben közös ifjúsági alkalmakat tartottunk a reformátusokkal közösen. Életre szóló élmények voltak számomra még a havi ifjúsági hétvégék az egyházmegye különböző evangélikus gyülekezeteiben Sztruhár András vezetésével, illetve a közös szilveszterek lelki programokkal felékesítve. De többszörösen ünnep volt az is, amikor teológusként helyettesíthettem az istentiszteleteken és néha szombat délelőttönként a maroknyi fiatalnak tartott hittanórákon a lelkészlakás tanácstermében. (Hiszen lelkészünk Labossa Lajos esperesként és püspökhelyettesként is sokszor volt úton.) Egyszer sem éreztem azt a gyülekezet tagjai felől, hogy nem lehetek próféta a saját hazámban…

Ahogy telik a lap, egyre több emlékkép tör elő bennem. Az emlékezés érjen véget azokkal a felejthetetlen találkozásokkal, amikor – immár lelkészként – többször hívtak haza ünnepségeken, szeretetvendégségen szolgálni. Hálát adok, hogy ezeken az alkalmakon egyre több új arcot látok, és imádságban idézem fel azoknak az emlékét, akik előrementek szeretett gyülekezetem tagjai közül…

Menyes Gyula

HIT ÉS HIVATÁS

Zsenge gyermekkorom élményvilága a század közepi, még "mozgalmas" falusi környezetben gyökerezik. A háromgenerációs nagycsaládban - nagyszülő, nagynéni, nagybácsi, szülők és 3 közel egykorú gyermek egy fedél alatt - fészekmeleg és biztonság vett körül.

Mélyen valásos nagycsaládomat Isten ajándékának tekintem, mert jó "magvetők" voltak. Hűséggel munkálkodtak családért, gyülekezetért, faluközösségért, mert Isten igéjének hallgatása és olvasása gyökeret vert szívükben. Nagy bölcsességgel és reménységgel emelkedtek felül napi egzisztenciális gondokon - tudva, hogy fontosabbak vagyunk a mező madarainál és a liliomnál. Minden anyagi javat (amiért keményen megdolgoztak) Isten adományának tekintettek, s nemcsak vallották, cselekedték is: aki bőven osztogat, maga is gyarapszik.

Nehéz volt kirepülni ebből a környezetből, de ez az idő is elérkezett. Tanulni, tanulni, tanulni, bár a kor propagandája is volt, Istentől kapott talentumként szorgalom is adatott hozzá. De az elhívás még nem érkezett meg! Komoly, halk szavú, a bölcsésztudományok tantárgyait nagy érdeklődéssel tanuló középiskolásként, tudós pályáról ábrándoztam, régész szerettem volna lenni.

Külön kegyelem, hogy úgy gondolhatok vissza iskolás éveimre, hogy vallásos neveltetésem és hitem miatt semmilyen hátrány nem ért. Két tanítóm különösen mély benyomást gyakorolt rám: Vértes Laci bácsi, a szigorú, nagy tekintélyű kántortanító a száki általános iskolában, és Magda néni, gimnáziumi osztályfőnököm humán műveltségével, vallásos meggyőződését a nehéz korban is bátran felvállaló magatartásával. Tanítási módszereikből később sokat tudtam hasznosítani.

Pályaválasztásom 1966-ban kétesélyes volt: történelem-földrajz szak, majd régész, vagy utazom Angliába nagynénémhez. Bevallom, ez utóbbi lehetőségért az egyetemi felvételit is sutba akartam dobni. Ma már tudom, Istennek más terve volt velem. Angliai kaland és régi kövek faggatása helyett tanítsak matematikát és néha földrajzot Tatabányán, egy szakközépiskolában. Így kerültem a városba Debrecenből, 1971-ben. Hűséget és lehetőséget kaptam "fentről", hogy egy munkahelyen taníthassak 33 évig. Aktív munkálkodásom már nem iskolához köt, de folytatódik ott, ahol elkezdődött: saját családomban, lakókörnyezetemben, gyülekezetemben, ott, ahol a Teremtő jónak látja, hogy szolgálatba állítson. Az elmúlt héten Zolihoz, volt tanítványom betegágyához szólított a tatabányai kórházba, s többet kaptam (barátságos, mosolygó arcot és köszönetet), mint amit vittem (vigasztalást, bátorítást). Ugyanezen a napon csendes emlékezéssel kísértem utolsó útjára Ilit, gimnáziumi osztálytársamat, mert nem tudtam elmenni a temetésére.

Elhívásnak és hivatásnak érzem, hogy megadatott két gyermek szülőjének lennem, s szeretném, ha ők is megtapasztalnák, hogy:

„akik az Úrban bíznak: ...
nem csalódnak ...
erejük megújul ...
minden javukra válik ...”
(Ézs 40,31; Zsolt 89,34; Rm 8,28)

Testvéri szeretettel:
Valkó Márta

Meggyes-pudingos álom

Hozzávalók:

25 dkg vajat 25 dkg cukorral habosra keverünk, 6 tojást, 35 dkg lisztet, 1 csomag sütőport adunk hozzá, simára keverjük.

Elkészítés:

Felét egy nagyméretű tepsibe kenjük, a másik felébe 2 evőkanál kakaót keverünk, majd a sárga tésztára kenjük. A tetejére 1-1,5 (nagy) üveg meggyet szórunk és megsütjük. 1,5 vaníliás pudingot megfőzünk, kevergetve hűtjük, majd 25 dkg vajjal habosra keverjük. A krémet a kihűlt sütemény tetejére simítjuk, ha megdermedt, csokimázzal, csokireszelékkel vagy szitált kakaóval díszítjük.

Vörösné Hermann Judit

Rövid mérleg gyülekezetünk 2006. évi pénzforgalmáról

Gyülekezetünk elmúlt évi gazdálkodásában meghatározó tényező volt a templomunkban történt **orgonaépítés**. Ennek költsége összesen **8.964.000 Ft volt**, ebből **külső támogatás**ként érkezett **8.700.000 Ft**, a fennmaradó részt fedeztük saját forrásból.
Az alábbiakban a 2006. évi bevételek és kiadások százalékos megoszlása látható, a reális kép érdekében már a fenti, orgonaépítéssel kapcsolatos tételek nélkül:

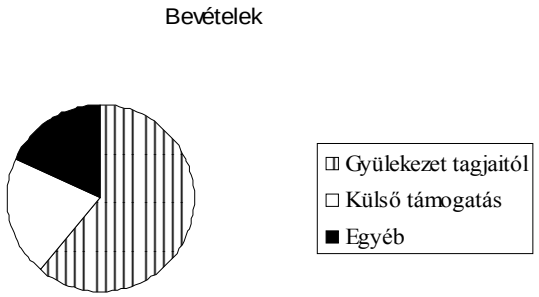

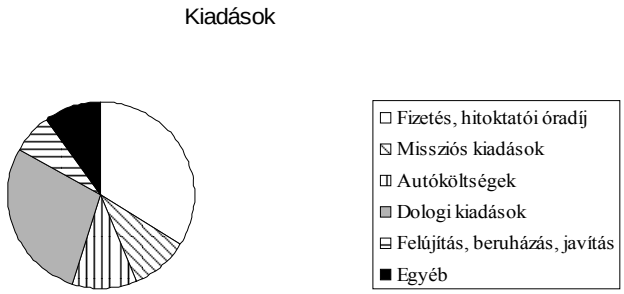

Az egyes kategóriák magyarázataként:

Bevételek:	***Kiadások:***
Gyülekezet tagjaitól: közvetlen befizetésként vagy az alapítványunknak ajánlott 1%-os rendelkezésen keresztül 2.547 eFt (61 %)	Fizetés, hitoktatói óradíj: a gyülekezeti lelkészi illetmény, az országos egyháztól érkező kiegészítő támogatás, valamint a lelkész és hitoktató hittanóra díjainak bruttó összege 1.663 eFt (34 %)
Külső támogatás: országos egyháztól, hitoktatásra, pályázati céltámogatások 877 eFt (21 %)	Missziós kiadások: kiadványok, rendezvények események költségei 500 eFt (10 %)
Egyéb: átfutó tételek, levonások, kamatok 751 eFt (18 %)	Autóköltségek: benzin, javítás, biztosítás 556 eFt (11 %)
	Dologi kiadások: rezsiszámlák, ügyviteli költségek, állami és egyházi közterhek 1.400 eFt (28 %)
	Felújítás, beruházás, javítás: felszerelések és épületek javítása, nagyobb értékű beszerzések 350 eFt (7 %)
	Egyéb: átfutó tételek 500 eFt (10 %)
Gyülekezetünk **összes bevétel**e 2006-ban (az új orgonára kapott támogatáson kívül): kb. **4,2 millió Ft**	Gyülekezetünk **összes kiadás**a 2006-ban (az orgonaépítésen kívül): kb. **5 millió Ft**

Jelen számunkban ismét találhatók az **adóbevalláshoz mellékelhető 1%-os rendelkező nyilatkozatok** azok számára, akik még az adóbevallás benyújtása előtt állnak. Ezek mintaként szolgálhatnak a bevallás elkészítésénél, illetve méretre vágva felhasználhatók.
Köszönjük az elmúlt évben gyülekezetünk anyagi terheit hordozók áldozatkészségét. Ők *kb. 130-an vannak*, és átlagosan személyenként *kb. 13.000 Ft*-tal járultak hozzá a fenti kiadásokhoz. Isten tegye áldottá gyülekezetünk anyagi forrásait, és gyülekezetünket, hogy épüljünk benne és építsük örömmel!

HÍREK, ESEMÉNYEK

- **Ökumenikus női imanap** volt a Jókai úti evangélikus templomban március 2-án. A Paraguay asszonyai által készített képes-hangos program bemutatta a Dél-amerikai országot, és az ottani keresztyénekkel közös imádságra, igehallgatásra hívta gyülekezeteink tagjait. Köszönjük mindazok munkáját, akik ezen az alkalmon imádsággal, igeolvasással, a paraguayi asszonyok szavainak tolmácsolásával szolgáltak.
- **Bibliaóráink**at **szerdánként** tartjuk, változó helyszínen. Ezek az alkalmak a tavaszi óraátállításig 17 órakor, utána 18 órakor kezdődnek: tehát március 21-én még 17 órakor, március 28-án már 18 órakor. A 2005. őszén elkezdett témánkat, a Jelenések könyve olvasását húsvétra befejezzük. Ezekben a hetekben János látomásaiból az utolsó, legmozgalmasabbak kerülnek sorra, hogy beszéljünk általuk Isten terveiről és világunk dolgairól.
- **Gyülekezeti szeretetvendégség** lesz **március 18-án**, böjt 4. vasárnapján **16 órakor** a Tátra utcai kistemplomban. **Kárpátaljáról** tart képes útibeszámolót *Lukonits Ottó* testvérünk. Tombolára ajándéktárgyakat, illetve az előkészületekben segítséget köszönettel fogadunk.
- **Filmklub** lesz a Tátra utcai kistemplomban **március 23-án 17 órakor, április 27-én és május 25-én 18 órakor**. A programról érdeklődni lehet a lelkészi hivatalban.
- Az **ifjúság** idén is tervez **március 15-i kirándulás**t. Szeretettel várjuk rá a természet-kedvelőket.
- **Nagyhéten esti istentisztelet-sorozat** lesz a református gyülekezetekkel közösen, az alábbi rend szerint:

Április 2. hétfő	Bánhidai református templom	Az alkalmak **minden este 18 órakor** kezdődnek.
Április 3. kedd	Óvárosi református templom	
Április 4. szerda	Jókai utcai evangélikus templom	
Április 5. nagycsütörtök	Bánhidai református templom (közös páskavacsorai liturgia)	

- A Fejér-Komáromi Egyházmegye hagyományos **pünkösd hétfői missziói napja** idén **Bakonyszombathelyen** lesz, május 28-án.
- **Országos férfikonferencia** lesz **Piliscsabán június 8-10-én** (péntek-vasárnap). Gyülekezetünk férfitagjait szeretettel várjuk erre az alkalomra, valamint kérjük a Testvéreket, hogy bátran és jó lelkiismerettel hívjanak, küldjenek rá olyanokat is, akik még nem ismerik Isten szeretetét, vagy keresik helyüket, szerepüket az életben.
- **Országos evangélikus találkozó** lesz **június 22-23-án Pakson**. Részletes információk a http://talalkozo.lutheran.hu internetes oldalon és az Evangélikus Élet hasábjain olvashatók. Jelentkezni április végéig lehet a lelkészi hivatalban.
- **A húsvét környéki ünnepek istentiszteleti rendje:**

Április 2-5. hétfő-csütörtök	Nagyhéti sorozat, lásd fentebb
Április 6. 10 óra	Nagypénteki istentisztelet úrvacsorával
Április 8. 10 óra	Húsvét vasárnapi istentisztelet úrvacsorával
Április 9. 10 óra	Húsvét hétfői istentisztelet úrvacsorával
Május 17. 18 óra	Mennybemenetel ünnepi istentisztelet

- Szerettük volna, ha gyülekezetünk erre az esztendőre tervezett eseményei olvashatók a közelmúltban kiadott **Tatabányai Programfüzet**ben is. Beküldött programjaink azonban adminisztrációs hiba miatt nem jelentek meg.
- Gyülekezetünk életével kapcsolatos **képeket, írásokat köszönettel fogadunk.** Másolás, digitalizálás után visszaadjuk őket tulajdonosuknak. Köszönjük mindazoknak, akik már rendelkezésünkre bocsátottak ilyeneket.
- Továbbra is várjuk olyanok jelentkezését, akik szívesen kitennék a **Lámpás újság példányait** irodájukban, üzletükben, hogy a betérők vihessenek belőle.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink		
Alkalom	***Mikor?***	***Hol?***
Imaközösség	Istentiszteletek előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ^{00}-kor	Jókai út 81.
Alsós hittanóra	Hétfő 15 ^{15}-kor	Tátra u. 13.
Felsős hittanóra	Hétfő 15 ^{15}-kor és Szombat 10 ^{00}-kor	Tátra u. 13.
Iskolai hittanóra	Kedd 11 ^{45}-kor (5.óra), Péntek 9 ^{55}-kor (3. óra)	Szent Margit Iskola Botond v. u. 1.
Ifjúsági közösség	Szombat 18 ^{00}-kor	Tátra u. 13.
Bibliaóra	Szerdánként, márc. 21 ig 17^{00} márc. 28 –tól 18^{00} kezdettel	Változó helyszínen
Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten. Az események részleteiről, pontos programjáról érdeklődni lehet a lelkészi hivatalban illetve a presbitereknél.		

- Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletekre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!
- Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.
- Kérjük az új otthonba költözöttek, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.
- Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.

A lelkészi hivatal címe: Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.
Telefon: 34/316-201
Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címeken.
Hivatali idő: megbeszélés szerint

Weboldalunk címe: http://tatabanya.lutheran.hu
A weboldallal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu címre várjuk.
A Lámpás szerkesztősége köszönettel fogad írásokat az alábbi címre:
lampas@lutheran.hu
Szeretettel hívunk mindenkit a **gyülekezeti levelezőlistá**kra:
fraternet-tatabanya@lutheran.hu
(általános gyülekezeti információk)
fraternet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)
Ezekre jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén:
tatabanya@lutheran.hu

LÁMPÁS – Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja
Megjelenik negyedévente
Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség
OTP Bank: 11740009-20201533
Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány
Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István, Vertényi Domonkos
Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

„A citadella legmagasabb tornyának csúcsáról így fedeztem fel, hogy nem kell siránkoznunk sem a szenvedésen, sem Isten kebelébe való megtérésünkön, sem szeretteink távoztán. Mert ha tiszteljük emlékét, az eltávozott jobban jelen van és hatalmasabb az élőnél.”

(Antoine de Saint-Exupéry Citadella c. művéből)

REMÉNYSÉGROVAT

GYÜLEKEZETÜNKBEN 2006. DECEMBER 10., ÁDVENT 2. VASÁRNAPJA ÉS 2007. MÁRCIUS 4., BÖJT 2. VASÁRNAPJA KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPOTT…

✞ **... az élet és halál Urától:**

december 20.	**Hajdú Józsefné sz. Jánosi Irén**	64 évesen	Jel 5,1-6

Minden kedves Olvasónknak áldott húsvétot kívánunk!
A Lámpás legközelebb
terveink szerint Pünkösdkor jelenik meg.